

Lo Somatent

DIARI REGIONALISTA Y D'AVISOS Y NOTICIAS

Any XII.

Reus Dissapte 4 de Desembre de 1897

Num. 3.435

PREUS DE SUSCRIPCIÓ

Reus: un mes. — A tot l'any, 10.
Extranger y Ultramar, 35.
Anuncis, a preus convencionals.

Administració y Redacció

PLASSA DE LA CONSTITUCIÓ, (PORXOS)

PUNTS DE SUSCRIPCIÓ

En la Administració d'aquest diari y en les principals
libreries d'aquesta ciutat y de fora. —
En Barcelona, litografia Mallorquina, Carrer Junquera, 6.
No's retornan els originals encara que no's publicuin.

Farmacia Serra

Arrabal Santa Anna, número 80, prop á la plassa de Catalunya

CEPS AMERICANS

MALALTÍAS DELS ULLS

La que paga més contribució de la província
FARMACIA OBERTA TOTA LA NIT

HORT DE PAU ABELLÓ

Arrelats molt superiors. — Preus ventajosos. — Autenticitat garantida.

Per tractar en lo mateix hort ó carrer primer del Roser. n.º 4.

L'òculista de Tarragona D. J. MIRO accedint gustós á las peticions de sos numerosos clients, estableix en Reus una consulta tots los dilluns y vendredis de 2 a 5 de la tarde. Consulta: Arrabal Santa Anna, número 1, piso primer, cançoada al carrer Monterols.

Los demés dies en son gabinet de TARRAGONA, de 10 a 12 del matí y de 3 a 5 de la tarde.

Tos Desapareix ràpidament usant lo XAROP SERRA

Tos

No conté opí ni morfina, per lo que pot administrarse als noys sens cap perill. Vegis lo prospecte.

Tos FARMACIA SERRA.

Oberta tota la nit. Tos

Vinyas Americanas

de Marcial Ombrás (Propietari) Avinguda del ferro-carril, Figueres, (Girona)

Barrets y estacas en venta, per milions. Prens redunits y autenticitat garantizada! Cinch milions d'

estacas, y un milió de barrets. Comprad-los en el

SECCIÓ DOCTRINAL

Lo que pot esperar Catalunya del centralisme

No n'podem esperar los catalans del centralisme mes que paraules buydas y moltes promeses, d'aquest centralisme propietat d'unes quantes famílies que s'

han fet tots los privilegis á favor seu, sense volgernos donar cap als altres, d'aquestes regions espanyoles que

los extrangers ne diuen «pobre Espanya», deixant á part que encare que hi hagi molta secada, totes aquelles famílies solen fer dotze cullitas per any, y ben sanas,

pero no del que treballan ells, sino del que suan los altres, y com no tenim la autonomia, las sevies arrels van allargantse fins que vingui l dia en que poguem tellarlas. Donchs si Cuba té l'autonomia també l'hem de tenir nosaltres.

Per era no faltarán promeses, y després nos deixaran penjats á las astas del toro, com tantas y tantas vegades ha succehit en-més ó menos, ja que tots los

governos segueixen la mateixa marxa que va seguir aquell rey dels castellans que va manar fer la ciutade de Barcelona per encadenar y oprimir als immortals defensors de la autonomia catalana.

Després de les dotze cullitas que fan, la política castellana consisteix en tindre un peual coll de Catalunya d'una manera, ó d'una altra, y ens quant ab

protecció se la guarden tota per ells, y per los fabricants de sucre de remolaxa, y sinó, que los preguntin als hisendats d'aquellas illes d'allá casi-pacificadas que per entrar cent kilos de sucre en questa desgober

nada Espanya, tenen de pagar 36 pesetas peladas, y

en quant als de la remolaxa, tots molt amigots d'aquell gran estadista que'-ns ha deixat al mij de dues bassas joh! aquells, cinch pesetas cent kilos... y enca

regreçias; questa es la igualtat que's ven en totes las coses d'Espanya de desde que aquella rassa forastera se'n va ficar entra nosaltres.

«Protecció per Catalunya» alguna cosa estranya farán en questa questió aranzelaria aquests de las do

ze cullitas que se sacrifican per la patria, y nosaltres á Catalunya com no tenim fàbricas de sucre de remolaxa, de la demés fabricació no val la pena d'ocupars'en,

pensaran los Godoys d'ara; — si va alguna comissió á la Meca castellana perque ens subvencionin una línia de vapors á flotes barato que vegin á las capitals sudamericanas, segurament los hi dirán que no tenen cuartos, y que's que tenen los necessitan pera sub

vencioner als fills dels Godoys pera fer viatges, que lo que es per la industria y comers de Catalunya no cal ocupars'en, que si no tenen mercats las fàbricas, que

tanquin; ells ja tenen las dotze cullitas asseguradas, y

ells demés si tenen penas que se les passin.

«Com no ha de serixis es que la rassa castellana

se sembla á cap de les que poblen la Europa? Es que

se semblan entre els inglesos, alemanys, francesos y

tots los d'Europa treballadors, y 'ls seus governs, encare que centralistas alguns, buscan sempre mercats per l'Africa y per l'América á si de que tingui una remuneració lo fabricant que hi té empleat lo seu capital y lo treballador que hi puga guanyar la subsistència per la família; tampoch s'hi asssemblan en res en aquests petits Estats europeus que'n diuhen Bèlgica, Holanda, Suissa y altres, treballadors á tota serio; no es poden més que desdende Felip II que va fer dels seus immensos dominis la capital Madrid, ha vingut la rassa castellana volguntse imposar á tots, y en tot; enviant governadors y virreys castellans en aquells immensos dominis que ni tampoch sabian que existis aquesta rassa, ni la tengua castellana.

Van provocar en lo seu «mundo y quiero» los castellans enviats als Països Baixos la guerra que poch més ó menos va durar 150 anys com tentas altres n'han provocat sempre per lo volguntse fer a casa dels altres, y tractarlos com a país conquistat. Així s'ho van proposar los castellans als Països Baixos, avuy Bèlgica y Holanda, pero al crit d'independència contra 'ls intrusos varen sortir los fills de la noble casa de Nassau donant una terrible llisso a aquell Felip II y al seu emanilich lo duch d'Alba.

Bèlgica y Holanda, nacions petites pero pròsperas, i què desgraciadas foran si estessin governades per castellans!

No es molt que l'general Weyler vagi dir que si donan la autonomia á Cuba, també la poden donar á Catalunya, puig es l'únic medi pera evitar la invasió de la llagosta en aquest país, així com també evitar las sevies costums corrompudes com toros, flamencs, «gènero chico» y totes aquestas porquerías que van contra la moral y las nostres costums.

... Y com que Cuba tindrà l'autonomia, aixó pel cap més baix, dech dir: «ahont anirà tanta y tanta llagosta que sortida dels deserts de Castilla ha fet cap en aquelles illes vivint de lo que tots sabém? Puig sembla que l'nom gobern de les illes deurá fer molta traballa pera fer sortir d'aquest país aquesta classe de bestias, puig per experiència saben lo mal que fan. allà shont se posan, y 'l gobern tindrà de fer molta provisió d'estoclets pera ferlas sortir de tot error; lo mal serà que si el passar la mar no troben lo vent contrari, serà molt fàcil que'n vingui alguna bandada aquí á Catalunya per devorar al que produheix y travalla, donchs la classe d'aquesta llagosta que's fa als deserts de la Meca castellana, tots los catalans saben que es molt més pitjor que la que's crifa dins à l'Africa.

I. LLEVAT. Reus 1 Desembre 1897.

Aquí no ha passat res. Díus, guerres espontànies, rius de sanch, jovent malmenys en la flor de la vida, exclamacions de dolor, venjanças assegrioses, dol, ruïna, miseria, descredits, ... res. Com si uressin pedres á la tenllada del vehí.

Lo poble, insensible, ha vist passar un rosari de calamitats y desgracias; ha devorat las horribilants notícias, igual que la mare que s'alimenta de la carn de

sos fills; tant li fá que la guerra s'acabi per medi de las armas, com per medi d'una autonomia; qui dia passa, any empeny, la cuestió es viure. Plors de mare se sentiren que ferian l'ànima, y la opinió pública per boca dels diaris rotatius, maltractà les pobres donas fins al punt de dilshi que no tenien honor. S'embarcà l'jovent en igual condicions que l'rahims en los jorns de la brema, y tothom alabà les grans qualitats de l'Azcárraga. Moria a doxo la gent, víctimes de las discordias que la mala administració dels governs crearen, y's deya que moríen defensant la patria. Ab la vida pagavan nostres germans tributs á un clima y terner que 'ns odia y ni una llàgrima mullava cap cara, ni 'ls llavis de ningú resaven per aquells á qui el só d'una música grotesca despediren. Els hospitals s'ompliren d'esgarrats y malalts; y els barcos tornavan plens de ferits, y en lo port de Barcelona hi veyem desembarcar tísica, tarada ó morta la flor de Catalunya, y tothom calla. Aquí no ha passat res.... un general que torna millonari.

¡Pobre poble!! ¿Y per això donares la vida durant la revolució passada? Aquestes han sigut les conques-

tas d'aquella lluita y democracia que 't predicaren? Sanch' anyell vessarás mentres als llops seguixis. Has entregat los interessos y ta vida á mans extranyes, á una gent que no té cap condició pera governar, á una gent que no té cap condició pera governar á un poble, y tart ó dejorn tindrás d'empenedir-te. Los homes de Madrid que dirigeixen la política actual son massa castellans y aquesta rassa ha demostrat ja fà mol temps que no serveix pera governar co-

nvolles. Mentre foren esclaus los negres, tot anava bé, per que no costa gaire manar una bestia; lo dia que per ellis volgueren los drets del home, tot cambià, y una darrera l'altra, Espanya va perdre, menos dues, totes sas colonias, aquí i sup tots i soi ci i lei ne es La gent d'América no volen estar supeditats á cap altre poble, son prou grans y volen governarse sols, ou volen ser amos de cosa seva. Apreneu catalans: los eus pobles ab ideals grans y enlayrats, com son aquests, surtan ab la seva, perque tenen fé en sas creencies y tenen l'amor de patria més ben entès que nosaltres.

Mentre ens presentem dividits per aquesta colla de banderías políticas, no anirem en en lloch. Un poble que vulgui la seva regeneració y'l titol que decret li pertoca en mij de las nacions civilisadas, no 's deixa guiar ni 's barralla pe 'ls Cánovas, Sagastiz, Salmerons, Castelars y altres. Es massa petita y raquítica sa política en comparació als ideals que ha de tenir un poble; no es qüestió tan trascendental la que ellis defensan pera que un poble deixi de serho per servir á sa causa miserable.

Catalans: preneu l'exemple que 'ns dona Cuba, sos fills han donat la vida per sa independencia, treballen nosaltres á lo menos per nostra autonomía.

ARTS Y LLETRES

Anyoransa

Aucellet, bon aucellet, ahont vas?... vola dirmeho? perque volas tant? no tens aymada?... Oh! no deus pas tenirne quand ab tant de gust extens las alas y voltas mar y veus terras... Non' has trobada cap de terra de ton gust?... cap, ni una!.... Donchs no estimas?... Ves jo!... Pregunta á mon cor ahont voldria bolar, pregunta á mon cor ahont voldria viure, pregunta á mos pulmons quin aire voldrian respirar, y 't respondran tot d'una, el cor—allá, ahont so jo,—aprop m' aymada... el cos,—allá ahont mos sentits poguessin vènresa la sempre... y 'ls pulmons,—allá, ahont pugui respirar el tebi de sa boqueta... Y això perque?... tot perque? perqué estimo y estimaré sempre; perqué estich lluny d'anima, que no 'm vol l'ingrat!... Y lluny d' ella m'anoro!... Prou jo si tingües aletas hi volaria y l'hi espriaría fins els somnis! Prou li cantaria cansonetas que li parlarian al cor!... Prou pendria de sas manetas de neu granets de becada que em darian la vida del cos mentre sas miradetas me retornarien la del ànima, la del amor!... Mes ay! qu' al cor hi tinch clavada la segeta de l'ingratitud, y avuy lluny d' ella, rublert el mar de joya, sento mes y mes la pena que 'm migra, la pena trista que 'm consum... Que trista m' apart lluny de tu la vida!... Que hi fá que la boca rigui si a cada rialla puja á n'ella el mal baf del fel qu' en mon cor sua?... Per això, sol sempre recorro ab 'ma pensa las jornadas passadas, aquellas jornadas en que nos-tres cors jints glatian y nostres ulls buscaben nostres imatges entre totes, aquells dies en que 'm mirallantme en tots ulls hi veia la meva imatge qu' el cor tenias grabada... Avuy, ni mos ulls poden veuret y en els tens poden enmirallarsse, la meva imatge en tots ulls fo- re un sarcasme... en ton ser no hi est... segí, salou

Y d'aquella records visch; ab ells m' aconsolo y ella m' animan... Qui sap si un dia tornarás á estimerme? Qui sap si un dia podré volar á ton encontre y serà nostre troballa la del salvador ab lo salvat? Qui sap si las ilusions que en altre dia forjaba tornaran á animar ma vida, aquesta vida que per tú fins sacrificaria... Mes ay! la ditxa no es feta per mon cor... es aquet massa pau per gosar; en cambi, el dolor sempre hi fa estada... sembla qu'en siga ple!... fins ella la que mes podria allunyal l'aumenta, y la sort m' en llensa lluny ahont jo no pogui veurela, ahont l'anoransa acaba la tasca del desengany!

R. ESCLASANS.

CRÒNICA

OBSERVACIÓNS METEOROLÒGIQUAS

del dia 3 de Desembre de 1897

FACILITADAS PER D. RAMON GISPERT

HORAS d'obser-vacio	BARÓMETRE aneroide	GRAU d' hu-mitat	PLUIA en 24 horas	AYGUA evap. en 24 h.	ESTAT del cel	OBSER-pa-ticular
9 m.	749	81	0'0	3'9	Ras	
3 t.	749	78				

HORAS d'obser-vacio	TEMPERATURAS			VENTS	NUVOLS	can
	Maxima	Minim.	Term. tipo		direccio	
9 m.	Sol: 19	9	3	0.	Cumul	0'4
3 t.	Sombra: 10	0	6	0.		

Nostre apreciat colega *El Liberal de Reus*, en son número d'ahir publica un article comentantne un altre sobre música, que nosaltres publicarem, firmat per nostre apreciat colaborador senyor Vergés.

No podem dir res sobre dit assumptu porque això es cosa que pertoca ferho al autor del article, com creyem que ho farà. Nosaltres sols farém constar que hem vist ab disgust que l'articulista de nostre colega califiqi de dialecte nostra antiga y estimada llengua, declarada com á tal per tothom que de filologia s'ocupa, no més que ab dos dits de coneixement de la tal matèria. No obstant, no ens ha sorprès tal afirmació, en l'escrit de qui demostra coneixer tan poc las llenguas, que fins la castellana, que ens es familiar, la escriu com ho podría fer qualsevol memorialista d'escola.

Cridém l'atenció dels agricultors y de nostres lectors en general, sobre l'anunci de las plantacions y criadors de ceps americanos que l'intelligent viticoltor D. Pau Abelló té establets en sa propietat, tocant á la carretera de Tarragona, de nostra ciutat.

Havém visitat ditas plantacions, y podem assegurar á quants hagin de plantar vinyas americanas, que en elles trobarán totes las varietats que 'ls puguen convenir pera sas terras, resultant garantida sa autenticitat y sos preus los més ventajosos que fins are s'han ofert.

Por la Alcaldia se'n suplica la inserció del se-
guint telegrama:

Tarragona 3, 2 t.

Gobernador á Alcalde Reus.
Segons me participa lo Ministre de la Gobernació, correspon-sals se fan eco d'un succés filibester segons lo qual ha mort lo fill del general Pando en combat hagut en Província Santa Clara. La noticia es completa-ment falsa y convé que aquesta rectificació sia del domini públic per evitar lo mal efecte de la noticia circulada. També es inexacte que Capità general de Castella la Nova hagi presentat dimissió, noticia que així mateix se fa circular á provincies.

«Lo mas de la Abella» es lo títol d'un drama en tres actes y en vers del Director de *La Opinion*, de Tarragona D. Pere Anton Torres proxim á estrenar en lo Teatre Principal de Barcelona.

Celebrarém obsequiós los aplausos del públic.

Ja ho varem dir, que á D. Pere l' tornariam á veure fer dramas.

Ab gran satisfacció nos enterém de que la mare de nostre fraternal amich en Pere Redón, director de *El Francoli* de Tarragona se troba molt millorada de la grave malaltia que l'ha tingut en verdader perill de la vida.

Felicitém de cor á nostre amich y' a sa distingida familia per tant preuhada millora.

Diu *El Globo* que si 's fá una liquidació de competes, podriam per ella arribar á sapiguer quin dret té á ovacions y entusiastas un general que, com lo marqués de Tenerife, cap partit ha pogut treure d'un exèrcit de 150.000 homes, p' est 'ns q' s' signeza a Pensa molt malament lo distri madrileny si creu que

cap partit n' ha tret. Y 'la 300 bultos d' equipatge que va dur de Cuba?

Segons totas las noticies, es casi segur que serà re-llevat lo capitán general de Filipines.

Donchs com ha quedat elló de la pau?

Lo mateix que alló del Pere. Cosas dels castellans.

Han passat per Tarragona, essent socorreguts y auxiliats per la Creu Roja, los soldats que á continuació s'relacionan, procedents de nostres guerras colonials:

De Cuba.—Antoni Pó, de Barcelona, infanteria de marina; Joan Berneda, de Figueras, (Girona) id.; Joan Ferré, de Capsanes, (Tarragona), Provincial de la Habana; Pere Perelló, de (Margalef), id.; Joseph Burrull, de (Uldemolins), id. batalló d'Almena.

De Filipins.—Manel Pino, de Sevilla, cassador núm. 12; Joseph Jimenez, de Utrera, (Sevilla) id. 10.; Francisco Rodriguez, de Cezares, (Joen) id. 10.; Matías Román, de Linares, (Salamanca) id. 10; Evaristo Chaparro, de Elburgo, (Avila) id. 10; Joseph Fernández, de Butarros, (Avila) id. 20.

Heus aquí lo programa que 'l «Centre Excursionista de Catalunya» realisarà durant lo present mes:

«Divendres 3.—Lectura d' una comunicació del canonge don Jaume Collell, delegat de Vich, sobre un dolmen descobert a La Garriga.—Lectura, per don Manel Urgellés, de dos quadrelets del seu llibre próxim á publicar-se: «Menàticich».

Divendres 10.—Conferència de don Arthur Masriera sobre 'l teatre d' Eschil y lectura d'alguns fragments del «Prometeu encadenats», traduït al català.

Divendres 17.—Lectura per don J. Soler y Palet, d'alguns fragments de la seva obra sobre la «Parroquia de Tarrasa», pròxima a veure llum.—Sessió preparatoria de l'excursió a Manresa y Sant Benet de Bages.

Diumenge 19.—Excursió a Manresa y á Sant Benet de Bages.

Dijous 23.—Lecció de càrrechs.—Junta general ordinaria.

Divendres 31.—Conferència, per don Nobert Font y Sagué, sobre 'l tema: «Un descubriment espeleològich» (teoria de la Font d' Armena, Vallirana).

Las lectures y sessions començeran á dos cuarts de deu de la nit.

Dintre poch veurà la llum á Barcelona una revista quinzenal titulada «Catalonia», y quin programa es lo que regueix.

D' algun temps ensa sembla que en l'esperit de Catalunya vulgi operar-se una renaixensa moral: en quasi totes les seves manifestacions artísticas comença á traslluir-se un sagell personal y s'hi respira una essència robusta del terner originari. Però ab tot y alguns esforços lloables, encara no s'ha pogut assolir una representació efectiva de la seva nacionalitat present: el fet de que no hi hagi una publicació hont lo jovent intel·lectual català puga ab tota llibertat mostrar lo seu valer, fa que moltes de las forces del seu esperit quedin á horas d'era disperses é inactives.

Pera probar d'atendre á tan imperiosa necessitat, nosaltres presentem, ab tota la franquesa del cor, la revista anomenada «Catalonia». La nostra vehement aspiració es que valentnos d'ella ens siga factible senyalar á la Europa la existència intel·lectual de Catalunya, pagant tribut humil al profon moviment literari y artístich que avuy dia's ve observant en la majoria de las nacions foranes, y al qual nosaltres ja avans havíem intervingut ab guspiras valentas.

Pera realisar aqueix ideal, mirarem de fer adquirir als catalans conciencia de la seva patria veritable: precisarem lo exclusiu y diferencial de la nostra rassa, esbrinant lo que de mes etern y humà hi hagi en ella; estudiarem lo mes antich y exposarem lo mes nou del seu Pensament, del seu Art y de la seva Literatura; tractarem de desvetllar las inconscients potencias generadoras del seu esperit, enlayrantlas y intensificantlas, pera que pugui efectuar-se la producció real de la Energia y de l'Ànima catalanas. Creyem que an això ha d'ajudar notablement la depurada traducció al nostre idioma de tot lo mes modern que en los països estrangers més avansata vagi produint la intel·ligència, no dubtant de que això se fortificarà 'l pensament y l'art de la nostra terra.

Lo nostre propòsit es, donchs, contribuir, ab tota forsa y voluntat, á la regeneració positiva de Catalunya.

Barcelona, Novembre de 1897.

Firman aquest programa gran número dels mes notables escriptors de nostra terra, casi tots coneguts per sus tendències modernistes.

Nos en felicitem y li desitjém coratje per cumplir degudament son programa.

La Companyia del Nort, ha disposat ab molt bon acert, que tant en los correus ascendents com en los descendents, hi vagi un quefe supplementari encarregat d' inspeccióar la marxa del tren y activar los carregaments y descarregaments en las estacions.

Aquesta mida s'ha adoptat, ab objecte d' evitar que 'ls trens arribin ab retràs sobre las horas marcadas en itineraris, a sos respectius destins.

Ara sols falta que tan exceilent mida, produueixi los efectes desitjats.

Ahir se posà en escena per segona vegada la ópera del mestre Arrieta «Marines», la que tingue molt mes bona interpretació que la nit anterior, alcançant tots los artistas molts aplausos.

Està ja redactada la Real ordre sobre 'ls barcos hospitals.

Los barcos que s'han d' habilitar serán dos, y, segons ha promés al general Correa, al senyor marqués de Comillas, lo plasso pera introduhir en aquella las reformas necessaries varia entre quinze ó vint días.

Los barcos surtirán de la Habana y tocarán á Cadiz durant l'hivern.

Los días en que han de sarpar dels respectius ports no estan acordats encara.

Los barcos s'habilitaran pera 500 malalts.

Lo personal de cada barco será: un sub-inspector metje de primera, altre de segona, quatre meijes majors y dos segons, y 'l personal sanitari correspondent a un hospital.

Del personal administratiu formara part un quefe y un oficial d' Administració militar.

Nos sembla que s'descuyen un detall molt interessant. Dada la manera que la Companyia Trassatlàntica tracta als infelissos malalts, no seria mal que hi instalessin també un petit cementiri, ab lo seu corresponent jutjat pera cobrar de la familia del malalt los drets de defunció.

Això dels barcos-hospitals acompañats ab lo del cementiri, pintaria de ma mestre la civilisació castellana.

Lo recaudat ahir per concepte de Consums en la Administració d'aquesta ciutat, puja á la cantitat de pessetas 1085'51.

SECCIO LITERARIA

Drama terrible

Anegantse de llum y de ventura y batent en l'espai sas blancas eslas tot fent mil tomballons, missatjers del amor y la ternura per sobre de pradells coberts de galas passan dos papallons.

Giràvoltan los dos, pujan y cauen, semblan dos pensaments flotants, sospesos de dos enamorats, en frenética lluya se complauhen y s'atansan y s'juntan fentse besos de ditx emborratxats.

Atrevit un auzell los dona cassa quant arriba á son punt l'ilusió bella, (dels sens amors r' n sap) embocantse's golós als dos s'empassa, donant per llit nupcial á la parella un recé dintre 'l pap.

JOSEPH ALADERN.

SECCIO OFICIAL

Registre civil del dia 2 de Desembre de 1897

Naixements

Gayeté Puig Alonso de Medina, de Esteve y Pau. — Dolors Gaudi Jaumá, de Eugeni y Dolors.

Matrimonis

Esteve Sagalà Camps, ab Rosa Vergés Bartoli.

Defuncions

Lidia Solanes Nolla, 7 mesos, Racons, 9.

SECCIO RELIGIOSA

Sant d' avui.—Santa Bàrbara.

CULTS RELIGIOSOS

Parroquia de Sant Francesc

Continua la Novena de la Puríssima Concepció

que las filles de Maria consagran á sa Divina Mare y Patrona precedent á las sis de la tarde lo resto de les 40 Aves Marias y Benedicções del Advent. Desseguida la Novena, despues lo sermon que predicará lo Rvnt. Pare Salvadó, distingut orador sagrat, y finalment algunas lletrillas y cants per la escolania del Sr. Planes. Las Senyoretas Empleades de la expressada Associació tenen lo gust d' invitar á las personas de totes las classes y condicions á tan solemnes y devotas funcions sagradas.

Santuari de Ntra. Sra. de Misericordia

Avuy dissape y 'ls següents del corrent mes de Desembre se cantarà la Salve de co-túm á les 4 de la tarde.

Sant de demà.—Sant Sabas.

SECCIO COMERCIAL

J. Marsans Roi

Representant: JOAQUIM SOCIATS

CARRER SANTA ANNA, 26.—REUS

Ultima hora de la Bolsa de Barcelona á las 4 de la tarde d'ahir:

Interior	64'55	Filipinas	
Exterior	80'72	Aduanas	96'25
Amortisable	78'25	Cubas	1886
Fransas	21'20	Cubas	1890
Norts	23'10	Obs. 6 00	Fransa
Exterior Paris	61'12	Obs. 3 00	»
Paris	32'90	Londres	33'55

Se reben ordres de Bolsa pera Barcelona, Madrid y Paris.

Descompte de cupens, compra y venda si comptat y per compie agé de tota classe de valors, compra de monedas y bitllets de tots los països.

Cambis corrents en lo dia d'ahir en aquesta piazza facilitats per los corredors de comers D. Joan Vallès Sureda, D. Joan Llaurado Prats, don Jean Vallès Vallduví y D. Francisco Prius Demestre.

Londres á 90 dias fetza.

» á 8 » vista.

Paris á 8 » vista.

Marsella á 8 » vista.

VALORS LOCALES DINER PAPER OPER.

	ACCIONS	010	010	010
Gas Reusense		850		
Industrial Harinera				0
Banch de Reus	510	520		
Manufacturera de Algodon	70	100		
C. Reusense de Tranvias		150		
privilegiadas al 5 per cent.				
Societat Hidrofòrica	135	150		

BOLSI DE REUS

Cotisacions realisadas en lo dia d'ahir à Barcelona facilitadas per lo corredor en aquesta ciutat D. Antoni Demestre.

Interior	64'65	Fransas	2'45
Exterior	80'73	Cubas vellas	96'25
Colonial		Cubas novas	78'62
Norts	23'05	Aduanas	96'31
Obligacions Alim. nsas	81'87	Obligs. 3 00	Fransa
			53'93
		Philippines	93'75
PARIS			
Exterior	61'31	Norts	
		GIROS	
Paris	32'90	Londres	33'55

Moviment del port de Tarragona

Entradas del dia 2

De Marsella y esc. en 7 dias v. «Cabo Creux», de 997 ts., ab efectes, consignat á D. Marián Peres.

De Barcelona en 6 horas v. «Cifuentes» de 446 toneladas, ab tránsit, consignat als senyors fills de B Lopez.

De Barcelona en 7 horas v. «Grao», de 1.010 ts. ab efectes, consignat á D. A. Mas.

Despatxadas

Pera Côte v. «Comercio», ab vi.

Pera Bilbao y esc. v. «Cabo Creux», ab efectes.

Pera Valencia v. noruech «Venezia», ab lastre.

Pera Málaga y esc. v. «Grao», ab efectes.

ANUNCIS PARTICULARS

ACADEMIA DE COMERS

dirigida per

Don Socaris Herrero

PLASSA DE LA SANCH, 4, ENTRESSL

Lo método de la teoria y la práctica constantment combinadas y agermanadas, perque 's regeix la «Academía de Comers», permet a ses alumnos posseir a fondo:

Reforma de lletra en 2 mesos.

Calculs mercantils en 6 mesos.

Teneduria de llibres en 4 mesos.

Llengua francesa en 8 mesos.

Llengua inglesa en 12 mesos.

Cada classe funciona independent de les demés.

Se donan així mateix Conferencies de Llatí, Matemàtiques y altres assignacions així de segona ensenyansa, com del

PERITATJE MERCANTIL

Plasa de la Sanch, 4, entressl.

Talonaris

pera la riifa de Nadal

Se venen en la Impremta d'aquest Diari.

Diversions públicas

Teatro Fortuny

Companya d'òpera y sarsuela espanyola DIRIGIDA PER LO MESTRE

D. FRANCISCO PEREZ CABRERO

Funció per avuy.—4. del segon abono.—Se posarà en escena la celebrada sarsuela en 4 actes, del mestre Gaztambide, titulada «Los Madgyeres». Entrada á localitat 3 rals.—Id. al paradís 2.

A dos cuarts de nou en punt.

TELEGRAMAS

Medrid 3.

Telegrafian de la Habana, que 'l batalló de Reus va batre en lo districte de Sancti-Spiritus á 200 rebelles manats per lo generalissim Maxim Gomez, tenint los nostres 2 morts y 8 ferits.

Diuhen també que en las operacions combinadas per lo general Pando fou batuda la partida del negre Gonzalez, causantli 19 morts.

Nestras forças tingueren un oficial mort y 4 soldats ferits.

— Los telegramas de Montevideo comunican que 'l Sr. Cuesta, President de la República del Uruguay, ha estat un miracle, que no hagi sigut assassinat.

L'assessi ha sigut detingut.

— Telegrafian de Praga, que continúan los desordres, saquejant los pertu-badors las tendas dels alemanys y dels juheus, havent fet las tropes foc contra 'ls amotinats, causantli 4 morts y resultant 150 ferits.

— Lo general Weyler no arribarà á Madrid fins últims de la pròxima setmana.

— Lo Sr. Dupuy desde Washington desmenteix la noticia de que 'l vapor «Dauntless» hagi sortit de Jacksonville portant una altra expedició filibusteria á Cuba.

— Telegrafian de Londres, que 'l número de víctimas ocasionat per las darreras tempestats es major de lo que 's creya.

— Diuhen de la Habana que 'l generalissim dels rebels cubans, Maxim Gomez, es dueno y senyor absolut del territori comprés entre Sancti-Spiritus y Ciego de Avila. En aquesta extensa regió mana y disposta Gomez sense limitació de cap classe. Per aquest motiu se concedeix importància grandissima á la expedició de reconquista que està efectuant lo general Pando. Lo Gobern té d'aquesta expedició notícias molt optimistas.

— Penetrat lo general Blanco dels propòsits del Gobern de no enviar mes expedicions militars á las colònias, ha estudiat la manera de crear noves milícias de rassa blanca y de color, organitzades ab voluntaris de la Isla; pero pera això necessita diners ab que pagar a ditas milícias puntualment. A aquest fi demanda al Gobern l'envio de vuit milions de pesos al mes, ab la condició de que se li envihin ab regularitat y exactitud. Per això lo Gobern busca diners y 'l ministre d' Hisenda visita al governador del Banch y altres entitats bancàries.

Se creu que á la postre tot això acabarà en un nou empréstit, perque es opinió generalizada entre 'ls homes que entenen en cuestions financeres que no d'altra manera pot Espanya, en las circumstancies en que avuy se troba, procurar-se fondos ab que atendre á tals contingencias.

